

Κυριακή ΙΓ' Λουκά: Ποιος μπορεί να σωθεί; († Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 25 Νοεμβρίου, 2022

Είς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

**Ἄν εῖναι τόσο σκληροί, τόσο ἀπόλυτα ἀκριβεῖς οἱ λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου,
ποιὸς μπορεῖ τότε νὰ σωθεῖ;** Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐρώτηση ποὺ ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι στὸν
Κύριο, καὶ ἡ ἀπάντηση Του ἦταν ταυτόχρονα ἐνθαρρυντικὴ κι ἐπίσης τόσο
ἀποκαρδιωτικὴ, γιὰ ἐκείνους ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ ἐπιτύχουν πράγματα μὲ τὶς δικές
τους δυνάμεις.

Εἶπε ὅτι **αὐτὰ ποὺ εῖναι ἀδύνατα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, εῖναι δυνατὰ γιὰ τὸν
Θεό.** Υπάρχει μιὰ παραβίαση τῆς συνέχειας ποὺ ὑπῆρχε ἀνάμεσα στὰ οὐράνια καὶ τὰ
γῆινα· τὰ γῆινα πράγματα ποτὲ δὲν φτάνουν στὸ σημεῖο νὰ γίνουν οὐράνια· ὁ
οὐρανὸς πρέπει νὰ ἔλθει σ' ἐμᾶς γιὰ νὰ γεμίσουμε μὲ τὴν χάρη τοῦ οὐρανοῦ. Τὸ
Πνεῦμα δὲν εἶναι τὸ πιὸ σημαντικὸ σημεῖο στὴν ψυχὴ μας, ἡ ζωὴ τῆς αἰωνιότητας
δὲν εἶναι ἡ πληρότητα ὀλόκληρης τῆς ζωῆς. **Τὰ πράγματα τοῦ Θεοῦ εῖναι θεῖκὰ
καὶ μποροῦμε μόνο νὰ τὰ δεχόμαστε,** νὰ τὰ κατέχουμε **σὰν δῶρο,** ὅχι νὰ τὰ
φτάνουμε ἡ νὰ τὰ κατακτᾶμε ἀπλὰ μεγαλώνοντας γιὰ νὰ φτάσουμε τὸν οὐρανό· ὅταν
προσπαθοῦμε νὰ τὸ κάνουμε, χτίζουμε ἔναν καινούργιο Πύργο τῆς Βαβέλ,
πηγαίνουμε σὲ λάθος κατεύθυνση καὶ δὲν φθάνουμε στὸν οὐρανό.

**Άλλὰ πῶς τότε μποροῦμε νὰ γίνουμε ἰκανοὶ νὰ δεχθοῦμε αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς
εῖναι ἔτοιμος νὰ μᾶς δώσει;** Στὴν Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, εἰπώθηκε
ὅτι ἡ Θεία Χάρις εἶναι ἐκείνη ποὺ φώτισε τοὺς Ἀποστόλους νὰ γράψουν ὅτι
ἔγραψαν, ὅτι εἶναι ἡ δύναμη καὶ ἡ ἐνέργεια τοῦ ἵδιου τοῦ Θεοῦ καὶ ὅχι
ἀνθρώπινη νοημοσύνη καὶ δύναμη καὶ εὐφυΐα, ἔτσι ὁ μόνος δρόμος μὲ τὸν
ὅποιο μποροῦμε νὰ ἐκπληρώσουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ γίνουμε αὐτὸ ποὺ
πρέπει, πολίτες τοῦ οὐρανοῦ, υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ἐξ υἱοθεσίας, εἶναι νὰ μπορέσουμε νὰ
δεχθοῦμε τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ ποὺ δίνεται τόσο ἐλεύθερα, τόσο

γεννιναιόδωρα, ἀλλὰ ποὺ λαμβάνουμε σπάνια ἐπειδὴ εἴμαστε στενόκαρδοι καὶ ἄνθρωποι κλειστοί. Πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀνοιγόμαστε, **νὰ γινόμαστε δεκτικοὶ** καὶ αύτὸ ἐννοοῦσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὅταν ἔλεγε, με τὰ λόγια ποὺ ὁ ἕδιος ὁ Κύριος τὸν εἶχε φωτίσει νὰ πεῖ: «Ἡ δύναμη Μου διακηρύσσεται μέσα ἀπὸ τὴν ἀδυναμία σου». **Μόνο ἂν γίνουμε δεκτικοὶ τῆς χάριτος, τότε ἡ θεϊκὴ δύναμη μπορεῖ νὰ ἐνεργοποιηθεῖ, διαφορετικὰ βάζουμε ἐμπόδια στὸν δρόμο τῆς θεϊκῆς ἐνέργειας.** Άλλὰ δὲν εἶναι μόνο θέμα ἀδυναμίας. Ὄλοι μας εἴμαστε ἀδύναμοι, ἀλλὰ δὲν εἴμαστε ὅλοι δεκτικοὶ τῆς χάριτος· ὑπάρχει ἔνας ίδιαίτερος τρόπος νὰ γίνουμε ἀδυναμοὶ γιὰ νὰ γίνουμε δεκτικοὶ καὶ θὰ προσπαθήσω νὰ τὸ ἔξηγήσω ἢ νὰ ἀναφερθῶ σ' αὐτὸ μὲ τρία παραδείγματα.

Τὸ πρῶτο δὲν ἀπέχει ὅσο φαίνεται ἀπὸ τὴν συγκεκριμένη, αὐστηρὴ πραγματικότητα. Ἐν θυμᾶστε ὅτι στὴν Γραφή, ἡ λέξη «Πνεῦμα», σημαίνει τὸ φύσημα τοῦ ἀνέμου, τὸ φύσημα τοῦ Θεοῦ, ἡ ἐνέργεια Του, τότε αύτὸ τὸ παράδειγμα ἵσως νὰ ἔχει νόημα: ὅταν ὁδηγοῦμε μιὰ βάρκα, εἴμαστε ἰκανοὶ νὰ τὴν κατευθύνουμε χάρη στὸν ἄνεμο ποὺ φυσάει· ὅταν ἀνοίγουμε τὸ πανὶ, τότε ἐκεῖνο ἀρπάζει τὸν ἄνεμο ἐπειδὴ εἶναι εὐαίσθητο, προσαρμόζεται εὔκολα, ἐπειδὴ μπορεῖ νὰ κατευθύνεται ἀπὸ τὸν ἄνεμο πρὸς κάθε κατεύθυνση. Πρέπει μοναχὰ νὰ μάθουμε νὰ τὸ χειρίζόμαστε γιὰ νὰ ἔγκλωβίσουμε τὸν ἄνεμο. Αὐτὴ εἶναι μιὰ πρώτη μορφὴ ἀδυναμίας ποὺ μᾶς βοηθάει στὴν ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ, νὰ προσαρμόζομαστε εὔκολα καὶ νὰ μαθαίνουμε νὰ δεχόμαστε τὸν ἄνεμο ὅπου φυσάει, ὅπου τὸ πνεῦμα πινέει καὶ ν' ἀνοιγόμαστε μὲ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ γεμίζουμε ἀπ' αὐτόν, ὥστε νὰ ἐπιτρέψουμε στὸ Πνεῦμα τὸ ἕδιο νὰ κατευθύνει τὴ ρότα τοῦ καραβιοῦ μας. Άλλὰ πολὺ συχνὰ ἡ ἀδυναμία μας παραμένει κι ὅμως προσπαθοῦμε νὰ εἴμαστε νευρικοὶ καὶ συνετοὶ καὶ ἐνεργητικοὶ καὶ ἡ ἀδυναμία μας αὐτὴ ἐμποδίζει τὸν Θεὸν νὰ κάνει αὐτὸ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κάνει ἄν μοναχὰ δὲν βοηθούσαμε μὲ τρόπο ἀνάρμοστο.

Ἐχετε βέβαια δεῖ πῶς δίνονται σ' ἔνα μικρὸ παιδὶ τὰ πρῶτα μαθήματα γραφῆς: ἀφοῦ τὸ βάλει νὰ κρατήσει ἔνα μολύβι ἡ μητέρα κινεῖ τὸ χεράκι τοῦ παιδιοῦ. Καὶ ὅσο τὸ παιδὶ δὲν γνωρίζει τὶ σκοπεύει νὰ κάνει ἡ μητέρα, ὅσο τὸ χέρι κινεῖται ἀδύναμο μέσα στὸ χέρι της, πόσο ὅμορφες εἶναι οἱ γραμμὲς! Εὐθεῖες, ἔλευθερες. Άλλὰ ἔρχεται ἡ στιγμὴ ποὺ τὸ παιδὶ φαντάζεται πῶς γνωρίζει τὶ σκοπεύει νὰ κάνει ἡ μητέρα του καὶ νοιώθοντας ἀβοήθητο, σπρώχνει, τραβάει καὶ οἱ γραμμὲς πᾶνε στραβά. Αὐτὸ κάνουμε συνεχῶς: **Ο Κύριος προσπαθεῖ νὰ κατευθύνει τὸ χέρι μας, νὰ γράψουμε τὴν σωστὴ ἴστορία τῆς ζωῆς μας στὸ Βιβλίο τῆς Ζωῆς, ἀλλὰ φανταζόμαστε ὅτι γνωρίζουμε καλύτερα,** ὅτι ξέρουμε καλύτερα τὰ σχέδια Του καὶ εἴμαστε τόσο ἀβοήθητοι! Καὶ εἶναι τὸσο κακογραμμένο τὸ γραπτὸ μας στὸ Βιβλίο τῆς Ζωῆς. Άν μόνο μαθαίναμε ν' ἀφήναμε τὸ χέρι μας νὰ τὸ κατευθύνει ὁ Θεὸς μέχρι νὰ καταλάβουμε ἀληθινὰ τὶ σκοπεύει νὰ κάνει ὁ Θεὸς, μέχρι νὰ καταλάβουμε τὶ εἶναι οἱ γραμμὲς καὶ τὸ τελικὸ σχέδιο! Άλλὰ δὲν γνωρίζουμε καὶ ἡ φαντασία μας, ἡ εὑθραυστη δύναμη μας φαίνεται ὅτι εἶναι δυνατὴ ἀρκετὰ γιὰ νὰ μουτζουρώνει αὐτὸ ποὺ γράφει μὲ τὸ χέρι Του ὁ Θεός.

Αύτὰ τὰ δύο παραδείγματα δείχνουν ότι πρέπει νὰ είμαστε εύαίσθητοι μὲ νοῦ ἀνοιχτὸ κι ἔξυπνάδα, μὲ τὴν εὐελιξία ποὺ μποροῦμε, ἄγρυπνοι· καὶ τότε θὰ μάθουμε πρῶτα καὶ μετὰ θὰ γίνουμε δημιουργικοὶ. Δύναμη καὶ ὅρια, δύναμη καὶ ἀπάθεια πάντα πηγαίνουν μαζί· ζωὴ καὶ ἀνθρώπινη ἀδυναμία πάντα συνδέονται μεταξύ τους.

Ἐνας ἀρχαῖος συγγραφέας ἔδωσε ἔνα παράδειγμα πάνω σ' αὐτὸ δταν εἶπε: κοιτᾶξτε μιὰ βελανιδιά, πόσο δυνατή καὶ ἴσχυρὴ εἶναι, κι ὅμως, πόση λίγη ζωὴ ὑπάρχει στὸν κορμό της καὶ πόσο προστατευμένη καὶ φυλακισμένη εἶναι αὐτὴ ἡ ζωὴ μέσα στὸν κορμὸ· καὶ κοιτᾶξτε τὸ ἀμπέλι: πόσο εὐαίσθητα εἶναι τὰ μικρὰ κλαδιὰ καὶ τὰ ἀκριανὰ κλωνάρια καὶ εἶναι γεμάτα ἀπὸ ζωῆ... Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μάθουμε, νὰ ἀποκτήσουμε αὐτὴ τὴ μεγάλη, εύφυη κατανόηση, νὰ ξεχωρίζουμε τὸ σχέδιο τῆς θεϊκῆς γραφῆς καὶ τότε, ἡ σωτηρία ἔρχεται ἐπειδὴ βρίσκεται στὴν τέλεια ἀρμονία ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου,**στὴν πλήρη ἀρμονία ἀνάμεσα σ' Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι τὰ πάντα, κι ἐμᾶς, ποὺ καλούμαστε νὰ μετέχουμε στὴν θεϊκὴ φύση, στὴν θεϊκὴ ζωὴ.**

Ο Θεὸς ἄς δώσει νὰ καλύψουμε τὴν ἀδυναμία μας καὶ τὴν ἀπατηλή μας δύναμη, νὰ ξεμάθουμε τὴν λανθασμένη δημιουργικότητα ποὺ ἔχει κάνει τὸν κόσμο ποὺ ζοῦμε τόσο τρομακτικὸ καὶ νὰ μάθουμε ἐκείνη τὴν ἐπαγρύπνιση, τὴν ἰκανότητα τῆς προσαρμογῆς καὶ την ἀδυναμία μὲ τὰ ὁποῖα μπορεῖ ὁ Θεὸς νὰ ἐργαστεῖ ἐλεύθερα καὶ νὰ οἰκοδομήσει τὸ Βασίλειό Του, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν πολιτεία τοῦ ἀνθρώπου. Άμήν.

(Πηγή καὶ Απόδοση στὴν νεοελληνική: agiazioni.gr)